

Den Europæiske Unions Tidende

C 213

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

20. juli 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	HENSTILLINGER	
	Rådet	
2011/C 213/01	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Danmarks nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Danmarks opdaterede konvergensprogram for 2011-2015	1
2011/C 213/02	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Estlands nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2011-2015	5
2011/C 213/03	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Frankrigs nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Frankrigs opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014	8
2011/C 213/04	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Grækenlands nationale reformprogram for 2011	12

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2011/C 213/05	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	14
---------------	---	----

III *Forberedende retsakter*

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

Den Europæiske Centralbank

2011/C 213/06	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 11. marts 2011 om en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy (CON/2011/22)	16
2011/C 213/07	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 4. juli 2011 om et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en monetær aftale mellem Den Europæiske Union og den franske republik om bibeholdelse af euroen på Saint-Barthélemy efter ændringen af øens status i forhold til Den Europæiske Union (CON/2011/56)	21

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2011/C 213/08	Euroens vekselkurs	23
---------------	--------------------------	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Danmarks nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Danmarks opdaterede konvergensprogram for 2011-2015

(2011/C 213/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

nogleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

- (3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

- (4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

- (5) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.
- (6) Den 9. maj 2011 afleverede Danmark sin 2011-opdatering af konvergensprogrammet for perioden 2011-2015 og sit nationale reformprogram for 2011. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (7) Baseret på vurderingen af det opdaterede konvergensprogram i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at det makroøkonomiske scenario, der danner grundlag for programmet, er plausibelt. Det bygger på nogle lidt gunstigere vækstantagelser for 2012 og fremover, men er overordnet set i overensstemmelse med Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2011. Målet for budgetstrategien i konvergensprogrammet er at få bragt underskuddet ned under referenceværdien på 3 % i 2013 svarende til Rådets henstilling af 13. juli 2010 og at nå den reviderede mellemfristede målsætning om, for det første, at den strukturelle budgetsaldo ikke må være under -0,5 % af BNP i 2015 og, for det andet, at nå balance på finanserne i 2020. Tilpasningen i retning af denne målsætning er hensigtsmæssig. De målsætninger, der indgår i konvergensprogrammet, og som blev vedtaget af Folketinget i foråret 2010, anses for at være passende til at understøtte budgetmålene, og de vil udgøre en årlig finanspolitisk indsats på omkring 1 % af BNP i perioden 2011-2013. Danmark vil nå den reviderede mellemfristede målsætning inden for konvergensprogrammets horisont. Risiciene for budgetmålene er i det store og hele afbalance-rede.
- (8) For dansk økonomi startede afmatningen i 2007 samtidig med en korrektion på ejendomsmarkedet, som bidrog til indenlandske bankproblemer, der blev forværret som følge af et stigende antal tilfælde af insolvens og af stigende ledighed. Recessionen var alvorlig — outputtet faldt med 8 % fra efteråret 2007 til foråret 2009 — og ledighedsprocenten steg til 7,4 % i 2010. Beskæftigelsesfrekvensen faldt fra 79,8 % i 2008 til 76,1 % i 2010, og det var især de unge, der blev ramt. I 2009 begyndte et opsving i outputtet, og realvæksten i BNP nåede op på 2,1 % i 2010. Opsvinget har været drevet af en vedvarende indenlandsk efterspørgsel (også som følge af finanspolitisk ekspansion), en kraftig lagerstigning og det robuste opsving hos Danmarks vigtigste handelspartnere.
- (9) Automatiske stabilisatorer og kriserelaterede foranstaltninger bevirkede, at den offentlige saldo vendte fra et overskud på 3,2 % af BNP i 2008 til et underskud på 2,7 % af BNP i 2009. På grundlag af Danmarks meddelelse fra foråret 2010 og Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 om, at budgetunderskuddet ville blive på mere end 5 % af BNP i 2010, blev der åbnet en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt stort underskud over for Danmark i juli 2010. Selv om der sidste år var uventede og midlertidige ekstraordinære gevinster fra pensionsbeskatningen, som førte til en stabilisering af budgetunderskuddet på 2,7 % af BNP, så forventes det ifølge Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2011, at underskuddet vil stige igen til omkring 4 % af BNP i 2011, hvorfor det er nødvendigt med en fortsat ambitiøs konsolideringsindsats i 2012 og 2013 som planlagt. Dette indebærer en stringent implementering af de foranstaltninger, der blev vedtaget i konsolideringsaftalen fra 2010, og udgiftsstyring som fastsat i konvergensprogrammet for at sikre korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2013. Når de holdes op mod den forventede vækst i det potentielle output på mellemlang sigt og under hensyntagen til de skønsmæssige foranstaltninger, synes fremskrivning af udgifterne at sikre en hensigtsmæssig tilpasning mod den reviderede mellemfristede målsætning. Ifølge Kommissionens seneste vurdering, synes risiciene for så vidt angår de offentlige finansers langfristede holdbarhed at være lave.
- (10) Hvis budgetmålene skal kunne nås, er det vigtigt med en stram styring for at undgå tilbagevendende budgetoverskridelser hos kommuner og regioner. I de seneste 20 år har de offentlige udgifter hele tiden ligget over budgetmålene. Regeringen har allerede truffet nogle foranstaltninger, som skal afhjælpe problemet, og planlægger at indføre et nyt system til styring af udgifterne, der skal være underlagt uafhængig kontrol af Det Økonomiske Råd som beskrevet i konvergensprogrammet.
- (11) Som følge af demografiske faktorer vil befolkningen i den erhvervsaktive alder (15-64 år) blive reduceret med omkring 1,5 % fra 2010 til 2025 og med næsten 5 % i 2040. På mellemlang sigt vil den økonomiske genopretning kunne føre til stramminger på arbejdsmarkedet, sådan som vi har set det i årene med højkonjunktur. Til trods for en allerede høj erhvervsfrekvens er der plads til at øge arbejdsudbuddet endnu mere. Efterlønsordningen er udbredt blandt de 60-64-årige, hvilket medfører en beskæftigelsesfrekvens for de 60-64-årige på kun 40 %. Desuden er 10 % af den erhvervsaktive del af befolkningen under 40 år enten på førtidspension eller i fleksjob (beskæftigelse med offentligt tilskud).
- (12) Der har været en faldende tendens i produktivitetsvæksten siden 1995, og en af de potentielle årsager er en svag uddannelsesindsats. Selv om Danmark fortsat bruger meget på sit uddannelsessystem, så er resultaterne kun gennemsnitlige på mange nøgleområder, og ungdomsuddannelsesniveaet i Danmark er det fjerdelaveste i EU. I 2009 var det kun 70,1 % af de 20-24-årige, der havde afsluttet en ungdomsuddannelse (over for et

gennemsnit for EU på 78,6 %⁽¹⁾, og PISA-resultaterne er gennemsnitlige. Frafaldet på ungdoms- og erhvervsuddannelserne er relativt stort, og næsten 50 % af eleverne på de erhvervsfaglige uddannelser dropper ud. Derudover har omkring 20 % af de unge ikke færdiggjort deres uddannelse ud over grundskoleniveau 10 år efter at have forladt skolen. En forbedring af kvaliteten af uddannelsessystemet vil også kunne være med til at forhindre kommende ubalancer på arbejdsmarkedet med hensyn til færdigheder, idet det for øjeblikket ser ud til, at der vil blive et overskud af ufaglærte arbejdstagere og samtidig en mangel på faglærte arbejdstagere. Produktivitetsvæksten har været særlig svag inden for byggesektoren og servicesektoren. Det er især tilfældet inden for borgernær service, detailhandel, engroshandel og personlige tjenesteydelser, hvor konkurrencen inden for visse sektorer kan være lav, for eksempel fordi der er høje adgangsbarrierer for at komme ind på markedet, hvilket kan føre til en ikke-optimal ressourceallokering. Der er skrappe planlægningslove, og det begrænser mulighederne for produktivitet, som kan fremme stordriftsfordele i detailhandelen. Åbne offentlige indkøbsprocedurer dækker kun omkring 25 % af de offentlige indkøb, og derfor har regeringen iværksat en strategi, der skal øge konkurrencen inden for offentlige serviceydelser ved gradvis at øge offentlige indkøb i kommuner og regioner, og fastsat et nyt mål for kommunerne om, at 31,5 % af alle indkøb skal være offentlige i 2015.

- (13) Husholdningernes gæld målt i forhold til BNP er den højeste i EU. Med opbygningen af gælds niveauerne, som tog fart med boomet på boligmarkedet mellem 2004 og 2007, er der opstået potentielle risici for økonomien og den finansielle stabilitet. Selv om disse risici er afdæmpet på grund af Danmarks raffinerede kreditsystem og en overordnet set solid finansiell situation hos hovedparten af husholdningerne (aktiverne overstiger langt passiverne), er der efter korrektionen i boligpriserne kun blevet indført begrænsede foranstaltninger, som skulle lægge en dæmper på procykliske udsving i boligpriserne.
- (14) Danmark har givet en række tilsagn i europpluspagten. For at forbedre den finansielle holdbarhed er der nået enighed om, at sanktionerne med hensyn til udgiftsstyring i kommunerne skal styrkes og regeringen har til hensigt at fremsætte et lovforslag om udgiftslofter. Beskæftigelsesforanstaltningerne fokuserer på at fremme beskæftigelsen ved at forlænge arbejdslivet ved hjælp af en tilbagetrækningsreform. For at fremme konkurrenceevnen er der en konkurrencepakke med konkrete initiativer, som primært er rettet mod byggesektoren og servicesektoren. Ud over disse tilsagn implementeres en medgiftsordning, som skal gøre det lettere at finde private løsninger for nødlidende banker og støtte den

finansielle stabilitet. Sammen henviser disse tilsagn til de fire områder i pagten. Generelt set falder foranstaltningerne sammen med dem, der blev truffet til opfølgning af den årlige vækstundersøgelse, og der gøres fremskridt hen imod Europa 2020-målene, mest mærkbart på beskæftigelsesområdet. Der er ganske vist allerede blevet indført en del af de givne tilsagn, men der bør i nær fremtid implementeres vigtige foranstaltninger, som kan styrke budgetdisciplinen (i kommunerne) og fremme beskæftigelsen. Disse tilsagn er blevet vurderet og taget i betragtning i henstillingerne.

- (15) Kommissionen har vurderet konvergensprogrammet og det nationale reformprogram, herunder tilsagnene under europpluspagten. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Danmark, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. I lyset heraf mener Kommissionen, at der er behov for en fortsat og ambitiøs finanspolitisk konsolideringsindsats i 2011 og fremover. Der bør også træffes yderligere foranstaltninger for at øge udbuddet af arbejdskraft endnu mere ved at begrænse tidlig tilbagetrækning og fokusere på særlige grupper, for at forbedre kvaliteten i uddannelserne, for at styrke konkurrencen i nøglesektorer og for yderligere at stabilisere ejendomsmarkedet.
- (16) På baggrund af denne vurdering og under hensyntagen til Rådets henstilling af 16. juli 2010 i medfør af artikel 126, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Rådet undersøgt 2011-opdateringen af Danmarks konvergensprogram, og Rådets udtalelse⁽²⁾ afspejles især i henstilling 1), nedenfor. Under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner af 25. marts 2011 har Rådet gennemgået Danmarks nationale reformprogram,

HENSTILLER, at Danmark i perioden 2011-2012 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. Gennemføre finansielle konsolideringsforanstaltninger i 2011, 2012 og 2013 og sikre årlig finansiell indsats på 0,5 % af BNP i perioden 2011-2013 som planlagt og korrigerer det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2013 i overensstemmelse med Rådets henstilling under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Derefter, sikre, som planlagt, en hensigtsmæssig tilpasning mod den mellemfristede målsætning. Fremskynde reduktionen af det offentlige underskud, hvis de økonomiske

⁽¹⁾ Selv om det bemærkes, at elever i Danmark generelt er ældre når de begynder deres uddannelse, end i andre medlemsstater og dermed også afslutter en ungdomsuddannelse i en højere alder end 24 år. I gruppen af 25-34-årige har 85 % afsluttet mindst en ungdomsuddannelse.

⁽²⁾ Jf. artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

- betingelser viser sig at blive bedre end forventet i øjeblikket. Styrke udgiftsstyringen ved at vedtage bindende flerårige udgiftslofter for kommuner, regioner og stat, som er i overensstemmelse med de overordnede mellemsigtede almindelige budgetmål.
2. Tage yderligere skridt til at øge det langsigtede udbud af arbejdskraft, med henblik på at styrke beskæftigelsen og de offentlige financers holdbarhed, ved at implementere den nyligt besluttede reform af efterlønsordningen, ved at gennemføre en reform af førtidspensionen og ved i højere grad at målrette tilskudsordninger (fleksjobordningen) mod de mest sårbare grupper.
 3. Fremskynde gennemførelsen af reformer for at forbedre kvaliteten i uddannelsessystemet. Nedbringe frafaldsprocenterne, især i den erhvervsfaglige uddannelsessektor, og forøge antallet af lærepladser.
 4. Tage skridt til at fjerne hindringer for konkurrencen, især i borgernær service og detailsektoren, ved at revidere planlægningslovgivningen og åbne for indkøb i kommuner og regioner.
 5. Samtidig med at den igangværende stabilisering af ejendomsmarkedet efter den seneste priskorrektion understøttes, overveje en præventiv indsats for at styrke den mellemsigtede stabilitet på boligmarkedet og det finansielle system, herunder en gennemgang af realkreditsystemets og ejendomsskattesystemets funktion.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Estlands nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2011-2015

(2011/C 213/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014), og den 21. oktober 2010 vedtog det en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

(4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(5) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europpluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(6) Den 29. april 2011 afleverede Estland sit stabilitetsprogram for perioden 2011-2015 og sit nationale reformprogram for 2011. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(7) Estland blev særlig hårdt ramt af den globale finansielle krise, der forstærkede svækkelsen af det hjemlige boom i ejendomsmarkedet og forbruget. Samlet faldt BNP med 19 % i 2008-2009, mens ledigheden næsten firedobledes og nåede op på 16,8 % i 2010. Der er dog hurtigt kommet gang i økonomien igen, og væksten i det reale BNP forventes at tage yderligere fart de kommende år. Opsvinget har hovedsagelig været drevet af eksporten, men den hjemlige efterspørgsel er ved at vinde terræn, især på grund af store investeringer. De forbedrede vækstudsigter har virket positivt på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsen er steget markant på det seneste, om end der fortsat er høj langtidslidighed. Inflationen er steget hurtigere end sidste år, men forventes at blive mere moderat i takt med udviklingen i de globale råvarepriser.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

(8) Baseret på vurderingen af stabilitetsprogrammet i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af

den opfattelse, at det makroøkonomiske scenario, der danner grundlag for de budgetmæssige fremskrivninger, er plausibelt. Stabilitetsprogrammets mellemsigtede budgetstrategi er at nå det mellemfristede mål, nemlig strukturel balance, i 2013, og at fastholde det i resten af stabilitetsprogramperioden, idet der sigtes mod et strukturelt overskud i 2013 og fremover. Den samlede offentlige budgetstilling vil ifølge fremskrivningerne vise et overskud i 2013, mens det samlede underskud på kort sigt forventes at vokse på grund af engangsinvesteringer i CO₂-kreditter. Den budgetmæssige justering af stabilitetsprogrammet er baseret på en opbremsning af væksten i de offentlige forbrugsudgifter. Stabilitetsprogrammet indeholder oplysninger om planlagte foranstaltninger for at nå budgetmålet, og de hidtidige erfaringer med at nå finanspolitiske mål mindsker risikoen for, at målene ikke nås i de kommende år. De planlagte reformer går ud på at opnå effektivitetsforbedringer på en række områder som uddannelse og aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger. Risiciene i forbindelse med budgetmålene synes således i det store hele at være i balance. Ikke desto mindre er det vigtigt, at de kommende budgetter indeholder centrale oplysninger om de foranstaltninger, der skal til for yderligere at øge effektiviteten i de offentlige udgifter og dermed støtte gennemførelsen af stabilitetsprogrammet.

- (9) Langtidsledigheden er fortsat høj, og arbejdsløsheden har vedvarende været temmelig forskellig fra region til region. Selv om finansieringen af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger er steget væsentligt siden 2009, er den stadig den laveste i EU, hvilket betyder, at kun en ringe andel af de arbejdsløse får aktiv støtte. Det estiske arbejdsmarked er relativt fleksibelt, og dette forhold er blevet styrket af afgørelsen om at udsætte stigninger i arbejdsløshedsunderstøttelsen i arbejdsmarkedspakken til 2013. Trods denne fleksibilitet har Estland en forholdsvis høj skattebelastning på arbejdskraft, hvilket kan få negative følger for udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft. Problemet er særlig akut i betragtning af den høje ledighed blandt unge og lavtkvalificerede, der risikerer at havne i fattigdom. De planlagte reformer, der skal nedsætte socialsikringsbidragene, har fat i den rigtige ende, men skal gennemføres samtidig med, at budgetstillingen styrkes. Der vil kunne opnås effektivitetsgevinster ved at indføre strengere behovskriterier og dermed målrette ydelserne bedre.
- (10) Estlands ressourceintensitet er blandt de højeste i EU. Dette skyldes til dels en produktionsstruktur, der er koncentreret om energiintensive sektorer og industrier. Endnu en faktor er den lave energieffektivitet på sektorplan. I det nationale reformprogram har Estland opstillet et nationalt energibesparelsesmål på 9 % i 2016 (og 16 % i 2020) i forhold til det forventede forbrug. Desuden indeholder programmet kun begrænsede oplysninger om, hvordan og hvornår foranstaltningerne vil blive iværksat, og hvilke resultater de vil give. Der er således mulighed for at forbedre energieffektiviteten yderligere. Øget energieffektivitet vil sandsynligvis have en positiv indvirkning på miljøet og energiforsyningsikkerheden, men vil også reducere inflationspresset og forbedre omkostningskonkurrenceevnen.
- (11) Andelen af personer med en videregående uddannelse er generelt høj, men en yderligere reform af uddannelsessystemet på alle niveauer vil kunne medvirke til at rette op på en række problemer, blandt andet mangelen på kvalifikationer, det store antal skoler og videregående uddannelsesinstitutioner og den manglende målrettethed i erhvervsuddannelserne, der har ført til, at en stor andel af befolkningen er uden erhvervs kvalifikationer. I betragtning af den demografiske udvikling er det vigtigt at forbedre kvaliteten af den menneskelige kapital for at øge vækstpotentialet på mellemlang sigt. Hvis man navnlig sikrer, at videregående uddannelse rettes mod områder af central betydning for økonomien (f.eks. ingeniørvidenskab), vil det kunne støtte den igangværende omstrukturering af økonomien hen i mod større vægt på konkurrenceudsatte sektorer. Uddannelsesreformen vil også medvirke til at forbedre effektiviteten i den offentlige sektor, da det nuværende uddannelsesforvaltningssystem er for opsplittet på lokalt niveau, hvilket fører til både ineffektive subsidier og ydelser af lav kvalitet.
- (12) Estland har givet en række tilsagn under europluspagten. Tilsagnene omfatter foranstaltninger vedrørende finanspolitisk holdbarhed, beskæftigelse og konkurrenceevne. På den finanspolitiske side forpligter Estland sig til at opnå balance i budgettet i 2013 og et overskud i 2014, indføre krav i den grundlæggende statsbudgetlovgivning om balance i det offentlige budget og indlede en reform af de særlige pensionsordninger. For at øge beskæftigelsen er der planlagt visse skattemæssige incitamenter. Hvad angår konkurrenceevnen er foranstaltningerne især rettet mod innovation, videregående uddannelser og reform af den offentlige sektor. Tilsagnene i pagten afspejler indholdet af det nationale reformprogram. De mål, der er opstillet i pagten, vil kunne fremmes af yderligere foranstaltninger for at styrke arbejdsmarkedspolitikken samt tiltag vedrørende ressourceeffektivitet og energimarkedet. Tilsagnene i europluspagten er blevet vurderet og taget i betragtning i henstillingerne.
- (13) Kommissionen har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram samt tilsagnene under europluspagten. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Estland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. Selv om det er nødvendigt, at der i de kommende budgetter fastsættes nærmere foranstaltninger for at nå budgetmålet, mener Kommissionen, at de estiske myndigheders hidtidige resultater mindsker risikoen for, at de finanspolitiske mål ikke nås. Der bør tages yderligere skridt til at styrke arbejdsmarkedspolitikken og gøre det mere attraktivt at arbejde, øge den menneskelige kapital gennem en omfattende reform af uddannelsessystemet og forbedre ressourceeffektiviteten og energimarkedet.

(14) På baggrund af denne vurdering har Rådet undersøgt Estlands 2011-stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse ⁽¹⁾ afspejles især i henstilling 1) nedenfor. Under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner af 25. marts 2011 har Rådet gennemgået Estlands nationale reformprogram,

HENSTILLER, at Estland træffer foranstaltninger i perioden 2011-2012 med henblik på at:

1. Opnå senest i 2013 et strukturelt overskud, mens underskuddet i 2012 bør begrænses til højst 2,1 % af BNP, idet udgifterne holdes under stram kontrol, og effektiviteten i de offentlige udgifter øges.
2. Tage skridt til at imødekomme efterspørgslen efter arbejdskraft og mindske fattigdomsrisikoen ved på en budgetneutral måde at reducere skatte- og socialsikringsbyrden samt ved at gøre de aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger mere effektive, herunder ved at foranstaltningerne målrettes mod unge og langtidsledige, især i områder med høj arbejdsløshed.

3. Iværksætte de planlagte incitamentet til at reducere energiintensiteten og forbedre energieffektiviteten i økonomien, især inden for bygnings- og transportsektoren, blandt andet ved hjælp af tiltag for at få markederne til at fungere bedre.

4. I forbindelse med gennemførelsen af reformen af uddannelsessystemet lægge vægt på foranstaltninger, der forbedrer udbuddet af førskoleundervisning og fremmer kvaliteten af erhvervsuddannelser. Sørg for, at uddannelsesresultaterne i højere grad tilgodeser arbejdsmarkedets behov, og tilbyde lavtkvalificerede arbejdstagere mulighed for livslang læring.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

⁽¹⁾ Jf. artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97.

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Frankrigs nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Frankrigs opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014

(2011/C 213/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.
- (3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

(4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(5) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(6) Den 3. maj 2011 afleverede Frankrig sin 2011-opdatering af stabilitetsprogrammet for perioden 2011-2014 og sit nationale reformprogram for 2011. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(7) Frankrig var relativt mindre påvirket end andre medlemsstater af den økonomiske og finansielle krise og havde et fald på 2,7 % i BNP i 2009, delvis som følge af omfattende økonomiske stabilisatorer og fleksibiliteten i husholdningernes forbrug. Også banksektoren viste sig at være robust. I 2010 blev økonomien genoprettet og overordnet set nåede BNP-væksten op på 1,5 %. Den økonomiske krise har dog i væsentlig grad indvirket på de offentlige finanser i Frankrig. Som følge af de automatiske stabilisatorer og diskretionære finanspolitiske stimuli steg det offentlige budgetunderskud fra 3,3 % af BNP i 2008 til 7,5 % i 2009. Ligeledes har krisen forværret den utilstrækkelige udnyttelse af arbejdskraften og den strukturelle svaghed på det franske arbejdsmarked, hvor der var en relativt høj ledighed på 9,7 % i 2010. Desuden er varebalancen gradvis blevet forringet i det seneste årti, hvilket er en understregning af de udfordringer, som franske virksomheder står over for med hensyn til omkostninger og ikke-prisrelateret konkurrenceevne.

(8) Baseret på vurderingen af det opdaterede stabilitetsprogram i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at det makroøkonomiske scenario, der danner grundlag for de budgetmæssige fremskrivninger

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

er gunstigt, særligt fordi de forventede væksthiveauer fortsat ligger en del over den potentielle vækst i senere år. Efter et bedre-end-forventet underskud på 7 % af BNP i 2010 skal det ifølge planen i stabilitetsprogrammet være bragt ned på 3 % af BNP i 2013, hvilket er den frist, som Rådet har sat for korrektion af situationen med uforholdsmæssigt stort underskud, og konsolideringen skal fortsætte derefter. Med udgangspunkt i en gæld på 82 % af BNP i 2010 er gældskvoten sat til at stige indtil 2012 (86 %), hvorefter det skal falde en smule. Tilpasningskurserne for underskud og gæld er genstand for risici, og herunder hører mulighed for et makroøkonomiske scenario, som kan vise sig at blive mindre gunstigt, det faktum, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkeligt specificerede til at nå målene for 2012 og fremefter og det faktum, at målsætningerne ofte ikke er blevet opfyldt førhen, uanset det bedre-end-forventet resultat i 2010. Det kan derfor ikke sikres, at det uforholdsmæssigt store underskud vil være korrigeret i 2013, med mindre der træffes yderligere foranstaltninger, som der er behov for. Den mellemfristede målsætning om et strukturelt set balanceret budget vil ikke blive nået inden for stabilitetsprogramperioden. Den gennemsnitlige årlige finanspolitiske indsats i perioden 2010-2013, som genberegnet af Kommissionens tjenestegrene i overensstemmelse med den i fællesskab aftalte metode, ligger lidt under, hvad der blev medtaget i Rådets henstilling af 2. december 2009 (»over 1 % af BNP«).

- (9) At gennemføre den finanspolitiske konsolidering er fortsat en væsentlig udfordring. Det er vigtigt at undgå udgiftsskred ved hjælp af en skærpet finanspolitisk indsats, der er baseret på præcise foranstaltninger, hvis der skal genetableres en holdbar finanspolitisk situation, især fordi 2013-målsætningen ikke giver nogen sikkerhedsmargen under loftet på 3 % af BNP. Desuden vil det, som det også er specificeret i 2011-2014 lov om flerårig planlægning af offentlige finanser, der blev stemt om i december 2010, være hensigtsmæssigt at anvende alle ekstraordinære indtægter til at fremskynde reduktionen af underskud og gæld. Ifølge Kommissionens seneste vurdering, synes risiciene for så vidt angår de offentlige finansers langsigtede holdbarhed at være middelstore. For at forbedre den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser vedtog Frankrig en ny pensionsreform i 2010. De planlagte foranstaltninger, herunder en gradvis forøgelse af den laveste tilbagetrækningsalder fra 60 til 62 og af den lovbestemte tilbagetrækningsalder fra 65-67, så vel som en udfasning af ordninger om tidlig tilbagetrækning, bør kunne få indvirkning på den lave beskæftigelsesfrekvens for ældre arbejdstagere. Desuden forventes pensionsystemet at være i balance i 2018. Der vil sandsynligvis derefter opstå et underskud, medmindre der træffes yderligere foranstaltninger. Med den seneste pensionsreform blev der også oprettet et nyt offentligt organ »Comité de pilotage des régimes de retraite«, som har til opgave at forelægge årlige vurderinger af budgetsituationen i pensionsregnskaber og, hvis der er sandsynlighed for en forværring, at foreslå korrigerende foranstaltninger.
- (10) Den nuværende lovgivning om ansættelsessikkerhed er stadigvæk alt for stiv: der er retlig usikkerhed omkring betingelserne for økonomisk begrundede afskedigelser.

Det fører til, at der på arbejdsmarkedet er arbejdstagere med tidsbestemte ansættelseskontrakter (hovedparten af dem, der er på arbejdsmarkedet), som nyder godt af en relativ sikkerhed, og arbejdstagere med tidsbegrænsede ansættelseskontrakter (hovedparten af de nytilkomne på arbejdsmarkedet), som er i en usikker situation. Således er andelen af tidsbegrænsede kontrakter signifikant højere for unge arbejdstagere, og der er få tidsbegrænsede kontrakter, som ændres til faste kontrakter. Denne segmentering gælder også for adgangen til faglig uddannelse. Der er derfor en stor udskiftning og en begrænset akkumulering af menneskelig kapital hos disse arbejdstagere. Unge arbejdstagere og lavtuddannede er derfor udsat for uforholdsmæssigt store risici på arbejdsmarkedet. Formålet med loven om fornyelse af den sociale dialog og loven om modernisering af arbejdsmarkedet fra 2008 var at modernisere dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og at afhjælpe problemet med dualismen på arbejdsmarkedet. Sidstnævnte lov introducerede en ny procedure for at lade permanente kontrakter ophøre ved fælles aftale (»rupture conventionnelle«), som nu bruges mere og mere.

- (11) Den franske ledighedsprocent lå lidt over gennemsnittet for EU i 2010, og langtidsledigheden er på vej op (3,9 % i 2010 mod 2,9 % i 2008). I den forbindelse bør de offentlige arbejdsformidlere spille en vigtig rolle og støtte de ledige i deres søgen efter et arbejde. I Frankrig har de resultater, som det nye jobcenter *Pôle Emploi* har opnået, hidtil været blandede. I 2009-2010 blev der som følge af krisen og en betydelig stigning i antallet af arbejdssøgende hovedsagelig fokuseret på at få samlet de to eksisterende administrative enheder i en enkelt enhed. Udliciteringen af arbejdsformidlingen har hidtil givet blandede resultater med hensyn til at nå de mål for tilbagevenden til arbejdet, som er sat af *Pôle Emploi*. Samtidig er de ressourcer i *Pôle Emploi*, som er afsat til individualiseret støtte til jobsøgende, fortsat utilstrækkelige (71 fuldtidsækvivalenter pr. 10 000 ledige, hvilket er signifikant lavere, end hvad der er af ressourcer i nogle sammenlignelige lande).
- (12) Det franske underskud på betalingsbalancens løbende poster er gradvis blevet forværret i det seneste årti, hvilket afspejler nedgangen i varebalancen, delvis som følge af et fald i konkurrenceevnen for arbejdskraftomkostninger, efter at der var blevet genindført én enkelt mindsteløn i perioden 2003-2005 (den forudgående reform af 35-timers arbejdsugen havde resulteret i fem forskellige mindsteløsniveauer). Der er sket visse forbedringer af indekseringsproceduren (oprettelse af en rådgivende kommission af uafhængige eksperter, fjernelse af diskretionære stigninger), hvilket har ført til en mere beskeden stigning i mindstelønnen. Resultatet er, at andelen af ansatte, som får udbetalt mindsteløn, er faldet betydeligt, og der har kunnet opnås en bedre løndifferentiering. Den franske mindsteløn er stadig blandt de højeste i EU målt i forhold til medianlønnen, selv om skattekenen er meget lavere end for gennemsnitslønnen som følge af nedskæringer i arbejdsgivernes socialsikringsbidrag.
- (13) Frankrig har en af de højeste skatte- og socialsikringsbelastninger på arbejdskraft i EU, hvorimod skatten på

forbrug fortsat er relativt lav. Desuden ligger provenuet fra miljøafgifterne som en andel af BNP også under gennemsnittet for EU. At bringe balance i skattesystemet, herunder for eksempel ved at skifte fra beskatning af arbejdskraft til beskatning af forbrug og miljø vil sandsynligvis få en gavnlig virkning på arbejdspladserne og på miljømålene.

- (14) Skatte- og socialsikringsundtagelserne (herunder »niches fiscales«) ligger meget højt i Frankrig. Desuden er det nødvendigt for firmaer og husholdninger at investere i dyr ekspertise for at kunne forstå og udnytte fordelene i systemet. Skatteudgifterne benyttes til at få implementeret en bestemt økonomisk politik, men der er indtil videre ikke foretaget nogen systematisk vurdering af, om det er lykkedes at få opfyldt de tilsigtede mål, selv om en gennemgang er planlagt til blive udført i 2011 i henhold til loven om flerårig planlægning af offentlige finanser for 2009-2012. Tidligere har deres substituerbarhed med offentlige udgifter gjort det muligt for de franske myndigheder formelt at efterleve gældende udgiftsregler, men yderligere udskiftninger er ikke længere muligt, jf. artikel 9 i loven om flerårig planlægning af offentlige finanser for 2011-2014. De franske myndigheder venter en diskretionær stigning i skatteindtægter (primært gennem reducere af skatteudgifter) på omkring 0,75 % af BNP i perioden 2011-2013. Det er endnu kun delvis bestemt, hvilke skatteudgifter der skal forsvinde fra og med 2012.
- (15) Konkurrencen inden for detailsektoren hæmmes stadig af, at der er administrative restriktioner forbundet med åbningen af store butikcentre, og af et forbud mod videresalg under kostprisen. I servicesektoren er der stadig konkurrencebarrierer for mange lovregulerede erhverv, hvilket vil kunne afhjælpes enten ved at revidere adgangskravene eller ved gradvis at afskaffe visse kvoter (numerus clausus) og de eksklusive rettigheder, som disse erhverv har.
- (16) Frankrig har givet en række tilsagn under europluspagten. Hvad angår det finanspolitiske aspekt, har Frankrig forpligtet sig til hurtigt at få gennemført pensionsreformen fra 2010. For at styrke den finanspolitiske holdbarhed vil Frankrig også ændre sin forfatning og indføre en bindende flerårig budgetplanlægning. Til at øge erhvervsfrekvensen overvejes der forskellige foranstaltninger, som kan øge aktive arbejdsmarkedspolitikker (f.eks. lærepladser, som gør det lettere for unge arbejdstagere at omstille sig fra skole til arbejde, flere børnepasningsfaciliteter i 2012 for at forbedre beskæftigelsesudsigterne for kvinder, styrkelse af den offentlige arbejdsformidling for jobsøgende). I foranstaltningerne vedrørende konkurrenceevnen fokuseres der på at forbedre det højere uddannelsessystem og fremme forskning og udvikling

(F&U) og innovation (»investissements d'avenir«) og på at mindske de administrative byrder ved at implementere et omfattende program om administrativ forenkling. Disse tilsagn vedrører tre af de fire områder i pagten, ikke den finansielle sektor. De ligger ganske vist inden for de områder, hvor de største udfordringer ligger, men mange af dem (især dem, der vedrører finanspolitisk styring eller støtte til højere uddannelse og F&U) er en bekræftelse af eksisterende offentlige politikker/reformer. Det ser ikke ud til, at reformagendaen står fuldt ud mål med omfanget af de makroøkonomiske udfordringer, som arbejdsmarkedet eller erhvervslivet står over for. Desuden er der politisk usikkerhed om den planlagte forfatningsreform. Disse tilsagn under europluspagten er blevet vurderet og taget i betragtning i henstillingerne.

- (17) Kommissionen har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram, herunder Frankrigs tilsagn under europluspagten. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socio-økonomisk politik i Frankrig, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. I lyset heraf mener Kommissionen, at den finanspolitiske konsolideringsstrategi skal gøres mere specifik for 2012 og fremover for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret i 2013, og at gælden bringes ind på en nedadgående kurs. Alle ekstraordinære indtægter bør anvendes til at fremskynde reduktionen af underskud og gæld, som fastsat i artikel 11 i loven om flerårig planlægning af offentlige finanser for 2011-2014. Et skifte fra skat på arbejde til miljø- og forbrugsskatter og en strømlining af skatteudgifterne vil kunne fremme de finanspolitiske og miljømæssige målsætninger, og erhvervs klimaet vil kunne forbedres. Der bør i de yderligere tiltag i 2011-2012 fokuseres på tilpasning af lovgivningen om ansættelsessikkerhed for at få reduceret dualismen på arbejdsmarkedet og på styrkelse af den offentlige arbejdsformidling for at kunne give jobsøgende den rette støtte. Den nuværende politik angående ændring af mindstelønnen bør videreføres. Konkurrencen bør øges inden for lovregulerede erhverv og detailhandel.
- (18) På baggrund af denne vurdering og under hensyntagen til Rådets henstilling af 2. december 2009 i medfør af artikel 126, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Rådet undersøgt 2011-opdateringen af Frankrigs stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse⁽¹⁾ afspejles især i henstilling 1) nedenfor. Under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner af 25. marts 2011 har Rådet gennemgået Danmarks nationale reformprogram,

⁽¹⁾ Jf. artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97.

HENSTILLER, at Frankrig træffer foranstaltninger i perioden 2011-2012 med henblik på at:

1. Sikre at den anbefalede gennemsnitlige årlige finanspolitiske indsats ligger over 1 % af BNP i perioden 2010-2013, og gennemføre korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud stringent senest i 2013, i overensstemmelse med Rådets henstillinger i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, for derved at bringe den høje offentlige gældskvote på nedadgående kurs og sikre passende fremskridt med den mellemfristede målsætning derefter. Præcisere hvilke foranstaltninger, der er nødvendige i den anledning for 2012 og fremefter, træffe yderligere foranstaltninger om nødvendigt, og anvende alle ekstraordinære indtægter til at fremskynde reduktionen af underskud og gæld, som planlagt. Vurdere holdbarheden af pensionssystemet løbende og træffe ekstra foranstaltninger, hvis det bliver nødvendigt.
2. Gøre nye bestræbelser, som følger national praksis med høring af arbejdsmarkedets parter, for at bekæmpe segmenteringen af arbejdsmarkedet ved at revidere udvalgte aspekter af lovgivningen om ansættelsessikkerhed, samtidig med at den menneskelige kapital og karrieremuligheder forbedres. Sikre at alle tilpasninger af mindstelønnen er fremmende for jobskabelse, især for unge og lavtuddannede.
3. Fremme adgang til livslang læring for med henblik på at hjælpe ældre arbejdstagere med at kunne blive i beskæfti-

gelse, og forbedre foranstaltninger der støtter tilbagevenden til arbejdet. Optrappe aktive arbejdsmarkedspolitikker og indføre foranstaltninger, som kan forbedre organisationen, beslutningstagningen og procedurerne inden for den offentlige arbejdsformidling for at styrke servicen og den individualiserede støtte til dem, der måtte blive ramt af langtidsløshed.

4. Øge effektiviteten i skattesystemet, blandt andet ved at gå bort fra skat på arbejde og over til miljø- og forbrugsskatter, og ved at gennemføre den planlagte reduktion af antallet af og omkostningerne til skatte- og socialsikringsundtagelser (herunder »niches fiscales«).
5. Tage yderligere skridt til at fjerne uberettigede restriktioner for lovreguleret handel og lovregulerede erhverv, især inden for servicesektoren og detailsektoren.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Grækenlands nationale reformprogram for 2011

(2011/C 213/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽¹⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.
- (3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.
- (4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og strukturreform (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten.

(5) Den 3. maj 2010 forelagde Grækenland et omfattende tilpasningsprogram, hvortil medlemsstaterne i euroområdet og IMF ville yde finansiel bistand på i alt 110 mia. EUR. I det ledsagende aftalememorandum og det efterfølgende tillæg er fastlagt de økonomisk-politiske betingelser for udbetalingen af den finansielle bistand.

(6) De vigtigste elementer i de politiske betingelser er fastlagt i Rådets afgørelse 2010/320/EU af 10. maj 2010⁽²⁾ og de efterfølgende ændringer hertil⁽³⁾, der i overensstemmelse med traktatens artikel 136 og 126, stk. 9, blev rettet til Grækenland med henblik på at styrke og skærpe den finanspolitiske overvågning og med pålæg om at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, der skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud.

(7) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer. Grækenland forventes at forelægge et opdateret stabilitetsprogram og specifikke tilsagn og foranstaltninger for 2011 under europluspagten, baseret på det opdaterede økonomiske tilpasningsprogram.

(8) I de sidste ti år er Grækenlands vækst blevet drevet af uholdbare kræfter: Den kraftige forbrugsvækst og kraftige vækst i boliginvesteringerne blev ledsaget af store real-lønsstigninger og en hurtig kreditvækst, og de lave realrentesatser, der er forbundet med euroens indførelse og liberaliseringen af finansmarkedet drev boomet. Den globale krise i 2008-2009 afslørede landets sårbarheder, herunder uholdbare finanspolitikker, der til en vis grad blev skjult af utroværdige statistikker og midlertidigt høje indtægter, stive arbejds- og produktmarkeder samt vigende konkurrenceevne og stigende udlandsgæld. Selv om det ikke skete til at begynde med, blev banksektoren påvirket af den økonomiske krise og tillidskrisen. Omfanget af forværringen af de offentlige finanser blev afsløret på et sent tidspunkt på grund af alvorlige huller i Grækenlands regnskabs- og statistiksystemer. Dette forsinkede gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger. I takt med den fremspirende tvivl om holdbarheden i Grækenlands offentlige finanser og stigningen i den globale risikoaversion blev markedets stemning over for Grækenland skarpt forværret i begyndelsen af 2010. I april 2010 anmodede Grækenland om international

⁽²⁾ EUT L 145 af 11.6.2010, s. 6.

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 7. september 2010 (2010/486/EU) (EUT L 241 af 14.9.2010, s. 12), Rådets afgørelse af 20. december 2010 (2011/57/EU) (EUT L 26 af 29.1.2011, s. 15) og Rådets afgørelse af 7. marts 2011 (2011/257/EU) (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 26).

⁽¹⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

finansiell bistand, da landet stod over for et betydeligt finansieringsbehov og ikke havde adgang til internationale kapitalmarkeder.

- (9) Grækenland forpligtede sig til at gennemføre det økonomiske og finansielle tilpasningsprogram med henblik på at rette op på de finanspolitiske og eksterne ubalancer og genskabe tilliden på kort sigt. På mellemlang sigt skulle landet lægge fundamentet for en vækstmodel, der i højere grad fokuserer på investering og eksport til støtte for vækst og beskæftigelse. I henhold til tilpasningsprogrammet skal der gennemføres en omfattende indsats på tre fronter: i) i begyndelsen af programperioden en strategi for konsolidering af de offentlige finanser, der vil blive understøttet af strukturelle finanspolitiske foranstaltninger og bedre budgetkontrol, ii) strukturelle reformer på arbejds- og produktmarkeder for at forbedre landets konkurrenceevne øge væksten og iii) foranstaltninger til beskyttelse af stabiliteten i banksystemet.
- (10) Kommissionen har vurderet udkastet til det nationale reformprogram. Den har ikke blot taget hensyn til dets relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Grækenland, men også til, i hvor høj grad det er

i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. I denne kontekst understreger Kommissionen, at det haster med at få gennemført de planlagte foranstaltninger til efterlevelse af afgørelse 2010/320/EU —

HENSTILLER, at Grækenland:

fuldt ud gennemfører de foranstaltninger, der er fastlagt i afgørelse 2010/320/EU som ændret ved afgørelse 2011/257/EU, og som er nærmere beskrevet i aftalememorandummet af 3. maj 2010 og de efterfølgende tillæg hertil, særligt det seneste tillæg af 2. juli 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF

Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 213/05)

Godkendelsesdato	17.12.2010
Referencenummer til statsstøtte	SA.31853 (N 501/10)
Medlemsstat	Spanien
Region	Galicia
Titel (og/eller modtagerens navn)	Ayuda para la conversión de instalaciones de fueloil de Alúmina Española SA (ALCOA) — Galicia
Retsgrundlag	Estatuto de Autonomía de Galicia — Convenio con empresa
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Energibesparelser, miljøbeskyttelse
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 0,99 mio. EUR
Støtteintensitet	38 %
Varighed	Indtil 30.12.2010
Økonomisk sektor	Energi
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Consellería de Economía e Industria de la Xunta de Galicia Edificio Administrativo San Caetano s/n Bloque 5 — planta 4 15781 Santiago de Compostela ESPAÑA
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	31.5.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.32595 (11/N)
Medlemsstat	Spanien
Region	Pais Vasco
Titel (og/eller modtagerens navn)	Programa de Subvenciones para la Promoción, Difusión, y/o Normalización del Euskera en el ámbito de las tecnologías de la información y la comunicación (Convocatoria IKT) en la Comunidad Autónoma Vasca
Retsgrundlag	Borrador del orden de la Consejera de Cultura, por lo que se regula la concesión y se convocan subvenciones para la promoción, difusión, y/o normalización del euskera en el ámbito de las tecnologías de la información y la comunicación (Convocatoria IKT)
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Fremme af kulturen, sektorudvikling
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 1,576 mio. EUR Samlet forventet støtteydelse 1,576 mio. EUR
Støtteintensitet	60 %
Varighed	31.3.2011-31.12.2011
Økonomisk sektor	Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Dirección de Promoción del Euskara Viceconsejería de Política Lingüística Departamento de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Victoria-Gasteiz Álava, País Vasco ESPAÑA
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 11. marts 2011

om en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy

(CON/2011/22)

(2011/C 213/06)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 10. marts 2011 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy ⁽¹⁾ (herefter »afgørelsesudkastet«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 219, stk. 3, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

1. Selv om det endelige ansvar for at træffe beslutning om indgåelse af monetære aftaler med tredjelande ligger hos Det Europæiske Råd, vil ECB ikke tilskynde oversøiske lande og områder, der er associeret med en medlemsstat i euroområdet, til at indføre euroen som deres officielle valuta. For så vidt angår Saint-Barthélemy, har ECB ingen indvendinger mod afgørelsesudkastet, da Saint-Barthélemy, som er en del af Frankrig, har anvendt euroen siden 1999. For at Frankrigs hensigt om, at euroen skal bevares i Saint-Barthélemy efter den 1. januar 2012, hvor Saint-Barthélemy ophører med at være en region i Unionens yderste periferi ⁽²⁾, skal der i henhold til EU-retten findes en løsning, som tager hensyn til de ændrede omstændigheder. På den baggrund er indgåelsen af en monetær aftale med Republikken Frankrig, som handler på vegne af Saint-Barthélemy, en tilfredsstillende løsning, da det vil gøre det muligt for Frankrig at anvende de EU-retlige bestemmelser på Saint-Barthélemy, som er nødvendige for at kunne anvende euroen inden for områderne penge-, bank- og finanslovgivning, regler, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger med hensyn til brug af euroen, forebyggelse af hvidvaskning af penge, forebyggelse af svig samt forfalskning af kontante og ikke-kontante betalingsmidler, regler om medaljer og møntefterligninger og om statistiske indberetningskrav.
2. ECB forstår ud fra omfanget af forhandlingsmandatet, som fremgår af afgørelsesudkastet, at denne monetære aftale, i modsætning til de aftaler, som er indgået med tredjelande som f.eks. Fyrstendømmet

⁽¹⁾ SEK(2011) 249 endelig udg.

⁽²⁾ Artikel 3 i Det Europæiske Råds afgørelse af 29. oktober 2010 om ændring af øen Saint-Barthélemys status i forhold til Den Europæiske Union, EUT L 325 af 9.12.2010, s. 4.

Monaco, Fyrstendømmet Andorra, Republikken San Marino og Vatikanstaten, ikke giver Saint-Barthélemy ret til at udstede sine egne euromønter. ECB hilser dette velkommen, men mener, at det af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden bør fastslås udtrykkeligt, i det mindste i betragtningerne til afgørelsesudkastet.

3. ECB gentager, at alle overførsler, herunder særlig finansiel bistand til banker og andre finansielle institutter, som er nødvendige for at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i Saint-Barthélemy, skal bæres af den franske statskasse.
4. ECB forstår, at alle opgaver, som falder inden for Eurosystemets kompetenceområde, herunder pengepolitiske operationer og indsamling af statistiske oplysninger, vil blive udført af Banque de France via Institut d'Émission des Départements D'Outre-mer (IEDOM).
5. ECB forstår også, at hensigten med den monetære aftale ikke er, at finansielle institutter beliggende i Saint-Barthélemy skal have direkte adgang til betalings- og afviklingssystemer i euroområdet, men at sådanne forbindelser fortsat skal etableres via de respektive franske myndigheder.
6. ECB er af den faste overbevisning, at dens rolle ved forhandling af monetære aftaler med oversøiske områder skal være præcis den samme som ved forhandling af monetære aftaler med tredjelande. På den baggrund bør det fremgå klart og utvetydigt af afgørelsesudkastet, at ECB's samtykke er påkrævet i alle spørgsmål, som falder inden for ECB's kompetenceområde.
7. ECB bemærker, at flere vigtige spørgsmål ikke er omfattet af afgørelsesudkastet, og at disse skal behandles som følger:
 - 7.1. I andre monetære aftaler har EF-Domstolen kompetence til at træffe afgørelse i tvister, som måtte opstå på grundlag af sådanne aftaler. Det bør fastslås tydeligt i afgørelsesudkastet, at den samme ordning gælder i dette tilfælde. ECB mener ikke, at EF-Domstolens jurisdiktion er åbenbar i denne type aftaler og henviser særskilt til flere udtalelser, hvor Domstolen har sondret klart mellem aftaler, som er indgået af medlemsstater, og aftaler, som er indgået af medlemsstater i egenskab af ansvarlig for områder, dvs. som ikke handler i deres egenskab af medlemsstat ⁽¹⁾.
 - 7.2. Et af de vigtigste elementer i denne monetære aftale bør være en garanti for, at alle relevante nuværende og fremtidige EU-retsakter med direkte virkning, f.eks. forordninger, fortsat finder anvendelse på Saint-Barthélemy. ECB forstår, at Frankrig vil løse dette problem ved at ændre den relevante franske forfatningsret.

ECB bemærker, at afgørelsesudkastet, i modsætning til andre monetære aftaler, ikke indeholder forskrifter om oprettelsen af en fælles komité, som har ansvar for at vurdere, hvordan arbejdet med lovændringerne skrider frem. ECB mener, at manglen på et sådant organ, i hvilket EU som en af aftalens parter, kan deltage og overvåge, at de relevante fællesretlige bestemmelser anvendes korrekt i det oversøiske område, er utilfredsstillende, navnlig når et lokalt banksystem anvender euroen. ECB mener, at det er absolut nødvendigt, at anvendelsen af alle relevante EU-love sker med Kommissionens og ECB's samtykke ⁽²⁾, f.eks. ved at inkludere de relevante EU- og ECB-retsakter i et bilag til den monetære aftale og offentliggøre dette samt ændringer hertil i Den Europæiske Unions Tidende. En alternativ løsning kan være, at Frankrig i afgørelsesudkastet pålægges at informere ECB, inden retsakter, som vedrører Saint-Barthélemy, vedtages, såfremt de falder inden for ECB's kompetenceområde. Endvidere bør EU-institutionerne også have ret til at kræve information om sådanne retsakter fra Frankrig.

⁽¹⁾ Udtalelse 1/78, præmis 62 og udtalelse 1/94, præmis 17: »[D]e pågældende territorier [befinder] sig i forhold til Fællesskabet i samme situation som tredjelande, da de ikke er omfattet af EØF-traktatens anvendelsesområde. De stater, hvorunder disse territorier henhører, deltager således i overenskomsten, fordi de varetager forbindelserne udadtil for deres afhængige territorier, som ikke er omfattet af fællesskabsrettens geografiske anvendelsesområde, og ikke som medlemmer af Fællesskabet».

⁽²⁾ Jf. også Den Europæiske Centralbanks udtalelse efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 109 L, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om forslag til Rådets beslutning om de monetære arrangementer i de franske territoriale administrative enheder Saint Pierre og Miquelon og Mayotte, EFT C 127 af 7.5.1999, s. 5.

- 7.3. ECB forstår, at Saint-Barthélemys ændrede status efter den 1. januar 2012 betyder, at det ikke længere vil være omfattet af de direkte anvendelige bestemmelser i EU-retten, som gør det muligt for de relevante EU-organer, f.eks. Europol, at træffe foranstaltninger i forbindelse med bekæmpelsen af forfalskning af eurosedler. Dette spørgsmål skal også behandles i den monetære aftale, hvorfor afgørelsesudkastet bør give EU mandat til at indføje en sådan bestemmelse i den monetære aftale.

Hvor ECB foreslår ændringer af afgørelsesudkastet, vedlægges som bilag konkrete ændringsforslag med begrundelse herfor.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. marts 2011.

Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Ændringsforslag 1

Betragtning 6

»(6) Der bør derfor forhandles en monetær aftale mellem Den Europæiske Union og Den Franske Republik, som handler på det franske oversøiske område Saint-Barthélemy's vegne, med henblik på at sikre, at den relevante EU-lovgivning fortsat anvendes på Saint-Barthélemy –«	»(6) Der bør derfor forhandles en monetær aftale mellem Den Europæiske Union og Den Franske Republik, som handler på det franske oversøiske område Saint-Barthélemy's vegne, med henblik på at sikre, at den relevante EU-lovgivning fortsat anvendes på Saint-Barthélemy. ECB bør inddrages i denne forhandling, og dens samtykke kræves i spørgsmål, der falder inden for dens kompetenceområde. «
--	---

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 5.

Ændringsforslag 2

Betragtning 7

Ny betragtning	»(7) Formålet med forhandlingsmandatet er ikke at tillade eller på nogen måde give det oversøiske område Saint-Barthélemy ret til at præge eller udstede sine egne euromønter. I den forbindelse vil den nuværende situation med hensyn til anvendelsen af euromønter være uændret.«
----------------	--

Begrundelse

Jf. punkt 2 i denne udtalelse. ECB mener, at retssikkerhed og gennemsigtighed er særligt vigtigt i dette spørgsmål, da dette er den første monetære aftale, som gælder for et oversøisk område og derfor kan danne præcedens.

Ændringsforslag 3

Artikel 1, litra d)

Ny bestemmelse	»d) Republikken Frankrig har pligt til at sikre, at EU's og ECB's direkte anvendelige retsakter anvendes korrekt og fuldt ud på Saint-Barthélemy, og ansvaret for tilsynet med denne anvendelse hviler også fremover på de franske myndigheder, som også skal holde Kommissionen og ECB fuldt ud informerede.«
----------------	--

Begrundelse

Jf. punkt 7.2 i denne udtalelse.

Ændringsforslag 4

Artikel 1, litra e)

Ny bestemmelse	»e) Med den monetære aftale udvides anvendelsen af Rådets afgørelse af 6. april 2009 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) (*) til at omfatte Saint-Barthélemy for så vidt angår bekæmpelsen af forfalskning af eurosedler.
	(*) EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Begrundelse

Jf. punkt 7.3 i denne udtalelse. ECB mener, at Frankrig ikke unilateralt kan udvide det geografiske område for Europol's opgaver og kompetencer, som vedrører beskyttelse af eurosedlernes integritet.

Ændringsforslag 5

Artikel 2

»Kommissionen fører forhandlingerne med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy. ECB inddrages fuldt ud i forhandlingerne, og dens samtykke kræves i spørgsmål, der ligger inden for dens kompetenceområde.«

»Kommissionen fører forhandlingerne med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy. ECB inddrages fuldt ud i forhandlingerne, og dens samtykke kræves i spørgsmål, der ligger inden for dens kompetenceområde. [Ændringen er ikke relevant for den danske version].«

Begrundelse

Den klare og utvetydige formulering af ECB's rolle er blevet anvendt i flere af Rådets afgørelser vedrørende forhandlingsmandater og i de monetære aftaler. Det seneste eksempel er artikel 3 i Rådets afgørelse om arrangementer for genforhandling af den monetære aftale mellem Republikken Frankrigs regering, på vegne af Det Europæiske Fællesskab, og Fyrstendømmet Monacos regering (endnu ikke offentliggjort i EUT).

Ændringsforslag 6

Ny artikel 3

Ny bestemmelse

»EF-Domstolen gives i den monetære aftale jurisdiktion til at afgøre tvister, som måtte opstå i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af aftalen.«

Begrundelse

Jf. punkt 7.1 i denne udtalelse.

⁽¹⁾ Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår indsættelse af ny tekst. Gennemstregning af tekst angiver, hvor ECB foreslår, at tekst udgår.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE**af 4. juli 2011****om et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en monetær aftale mellem Den Europæiske Union og den franske republik om bibeholdelse af euroen på Saint-Barthélemy efter ændringen af øens status i forhold til Den Europæiske Union****(CON/2011/56)**

(2011/C 213/07)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank modtog den 29. juni 2011 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en monetær aftale mellem Den Europæiske Union og den franske republik om bibeholdelse af euroen på Saint-Barthélemy efter ændringen af øens status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (herefter »afgørelsesforslaget») og om teksten til den monetære aftale, der er vedlagt afgørelsesforslaget.

ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da afgørelsesforslaget har tilknytning til en monetær aftale, der falder inden for artikel 219, stk. 3 i traktaten. I overensstemmelse med artikel 17.5, første afsnit, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

ECB hilser afgørelsesforslaget velkommen, da teksten til den vedlagte monetære aftale på korrekt vis afspejler ECB's bemærkninger og ændringsforslag i ECB's udtalelse CON/2011/22 af 11. marts 2011 om en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy ⁽²⁾ og ECB's holdning, som blev udtrykt under forhandlingsforløbet.

ECB har dog nogle specielle ændringsforslag i forbindelse med afgørelsesforslaget til sikring af overensstemmelse mellem Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy ⁽³⁾ og afgørelsesforslaget.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. juli 2011.

Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB

⁽¹⁾ KOM(2011) 360 endelig.

⁽²⁾ Offentliggjort samtidig med denne udtalelse.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Ændringsforslag 1

Fjerde henvisning (ny)

Ingen nuværende tekst	»Under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,«
-----------------------	--

Begrundelse

Den foreslåede ændring er nødvendig med henblik på at afspejle, at EU-retsakten er vedtaget i overensstemmelse med artikel 127, stk. 4, og 282, stk. 5, i traktaten, som indeholder forpligtelser til at høre ECB om ethvert udkast til EU-retsakt inden for dens kompetenceområder.

Ændringsforslag 2

Betragtning 3

<p>»(3) Den 13. april 2011 bemyndigede Rådet, i samråd med Den Europæiske Centralbank og med bankens samtykke på dens kompetenceområder, Kommissionen til at forhandle med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy, om indgåelse af en monetær aftale. Aftalen blev parafet den 30. maj 2011.«</p>	<p>»(3) Den 13. april 2011 bemyndigede Rådet, i samråd med Den Europæiske Centralbank og med bankens samtykke på dens kompetenceområder, Kommissionen til at forhandle med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy, om indgåelse af en monetær aftale og til fuldt ud at inddrage ECB i forhandlingerne og til at søge bankens tilsagn til spørgsmål inden for dens kompetenceområder om indgåelse af en monetær aftale. Aftalen blev parafet den 30. maj 2011.«</p>
---	--

Begrundelse

Ændringsforslaget er nødvendigt for at tilpasse afgørelsesforslaget til betragtning 6 og artikel 1 i Rådets afgørelse om arrangementer for forhandling af en monetær aftale med Den Franske Republik, som handler på vegne af det franske oversøiske område Saint-Barthélemy ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår indsættelse af ny tekst. Gennemstregning af tekst angiver, hvor ECB foreslår, at tekst udgår.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

19. juli 2011

(2011/C 213/08)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,4160	AUD	australske dollar	1,3273
JPY	japanske yen	111,77	CAD	canadiske dollar	1,3534
DKK	danske kroner	7,4564	HKD	hongkongske dollar	11,0387
GBP	pund sterling	0,87890	NZD	newzealandske dollar	1,6628
SEK	svenske kroner	9,2300	SGD	singaporeanske dollar	1,7220
CHF	schweiziske franc	1,1607	KRW	sydkoreanske won	1 500,74
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	9,8639
NOK	norske kroner	7,8620	CNY	kinesiske renminbi yuan	9,1539
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,4433
CZK	tjekkiske koruna	24,480	IDR	indonesiske rupiah	12 101,51
HUF	ungarske forint	271,50	MYR	malaysiske ringgit	4,2572
LTL	litauiske litas	3,4528	PHP	filippinske pesos	60,610
LVL	lettiske lats	0,7093	RUB	russiske rubler	39,7450
PLN	polske zloty	4,0283	THB	thailandske bath	42,373
RON	rumænske leu	4,2580	BRL	brasilianske real	2,2252
TRY	tyrkiske lira	2,3517	MXN	mexicanske pesos	16,5755
			INR	indiske rupee	63,0120

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

V

(Øvrige meddelelser)

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Indkaldelse af forslag og meddelelse om en pris under arbejdsprogrammerne for 2011 og 2012 under det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration

(2011/C 213/09)

Der indkaldes herved forslag og gives meddelelse om en pris under arbejdsprogrammerne for 2011 og 2012 vedrørende særprogrammerne »Samarbejde«, »Idéer«, »Mennesker« og »Kapacitet« under det syvende ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007 til 2013).

Der indkaldes forslag som anført nedenfor og gives meddelelse om en pris. Indsendelsesfrister og budgetrammer oplyses i selve indkaldelserne, der offentliggøres på det relevante websted i Europa-Kommissionen.

Særprogrammet »Samarbejde«:

Tema	Indkaldelsens nr.
1. Sundhed	FP7-HEALTH-2012-INNOVATION-1
	FP7-HEALTH-2012-INNOVATION-2
2. Fødevarer, landbrug, fiskeri og bioteknologi	FP7-KBBE-2012 — single stage
3. Informations- og kommunikationsteknologi	FP7-ICT-2011-8
	FP7-2012-ICT-GC
4. Nanovidenskab, nanoteknologi, materialer og ny produktionsteknologi	FP7-NMP-2012-LARGE-6
	FP7-NMP-2012-SMALL-6
	FP7-NMP-2012-SME-6
	FP7-NMP-2011-CSA-6
5. Energi	FP7-ENERGY-2012-1
	FP7-ENERGY-2012-2
	FP7-ENERGY-2012-SMARTCITIES
6. Miljø (herunder klimaændringer)	FP7-ENV-2012 — two-stage
	FP7-ENV-2012 — one stage
7. Transport	FP7-AAT-2012-RTD-1
	FP7-AAT-2012-RTD-L0

Tema	Indkaldelsens nr.
	FP7-AAT-2012-RTD-JAPAN
	FP7-SST-2012-RTD-1
	FP7-TPT-2012-RTD-1
	FP7-TRANSPORT-2012-MOVE-1
8. Samfundsøkonomiske videnskaber og humaniora	FP7-SSH-2012-1
	FP7-SSH-2012-2
9. Rummet	FP7-SPACE-2012-1
10. Sikkerhed	FP7-SEC-2012-1
Tværtematiske tilgange	
Temaer: 4. NMP, 6. Miljø 7. Transport Offentlig-privat partnerskab »Miljøvenlige biler« (tværtematisk indkaldelse gennemført i fællesskab)	FP7-2012-GC-MATERIALS
Temaer: 3. Informations- og kommunikationsteknologi 4. Nanovidenskab, nanoteknologi, materialer og ny produktionsteknologi 5. Energi og 6. Miljø (herunder klimaændringer) (koordineret). Offentlig-privat partnerskab »Energieffektive bygninger«	FP7-2012-NMP-ENV-ENERGY-ICT-EeB
Temaer: 3. Informations- og kommunikationsteknologi og 4. Nanovidenskab, nanoteknologi, offentlig-privat partnerskab »Fremtidens fabrikker«	FP7-2012-NMP-ICT-FoF
Temaer: 1. Sundhedsvæsen 2. Fødevarer, landbrug og fiskeri og bioteknologi 4. Nanovidenskab, nanoteknologi, materialer og ny produktionsteknologi 5. Energi 7. Transport (herunder luftfartsteknik) og 8. Samfundsøkonomiske videnskaber og humaniora (koordineret).	FP7-ERANET-2012-RTD

Særprogrammet »Idéer«:

Indkaldelsens titel	Indkaldelsens nr.
ERC Starting Independent Researcher Grant	ERC-2012-StG

Særprogrammet »Mennesker«:

Indkaldelsens titel	Indkaldelsens nr.
Marie Curie-netværk til grunduddannelse af forskere	FP7-PEOPLE-2012-ITN
International Marie Curie-udvekslingsordning for forskningspersonale	FP7-PEOPLE-2012-IRSES

Særprogrammet »Kapacitet«:

Del	Indkaldelsens nr.
1. Forskningsinfrastruktur	FP7-INFRASTRUCTURES-2012-1
2. Forskning til fordel for smv'er	FP7-SME-2012
3. Videnbaserede regioner	FP7-REGIONS-2012-2013-1
4. Forskningspotentiale	FP7-REGPOT-2012-2013-1

Del	Indkaldelsens nr.
5. Forholdet mellem videnskab og samfund	FP7-SCIENCE-IN-SOCIETY-2012-1
6. Sammenhængende udvikling af forskningspolitikker	FP7-COH-2012-PROCURERS
	Pris til kvindelige innovatorer
7. Internationale samarbejdsaktiviteter	FP7-INCO-2012-1
	FP7-INCO-2012-2

Indkaldelserne og prisen vedrører de arbejdsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget ved afgørelse C(2011) 4961 af 19 juli 2011, C(2011) 5033 af 19 juli 2011, C(2011) 5068 af 19 juli 2011 og C(2011) 5023 af 19 juli 2011.

Nærmere oplysninger om indkaldelsen, prisen og arbejdsprogrammerne samt vejledning for ansøgere om indsendelse af forslag kan fås via Europa-Kommissionens websted herom.

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag COMP/M.6287 — Bain Capital/Oaktree/International Market Centers JV)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 213/10)

1. Den 13. juli 2011 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Bain Capital Investors, LLC (»Bain Capital Investors«, USA) og OCM IMC Holdings, L.P., der i sidste instans kontrolleres af Oaktree Capital Group, LLC (»Oaktree«, USA), erhverver fælles kontrol over International Market Centers, LP (»IMC«, USA), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Bain Capital Investors: privat investeringsselskab
- Oaktree: alternativ og ikke-traditionel investeringsfond
- IMC: ejer og driver ejendomme (udstillingsområder og -lokaler) i USA.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6287 — Bain Capital/Oaktree/International Market Centers JV sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 (»Meddelelsen om en forenklet procedure«).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.6293 — Thermo Fisher/Phadia)

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 213/11)

1. Den 12. juli 2011 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Thermo Fisher Scientific, Inc. (»Thermo Fisher«, USA) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol over CB Diagnostics Holding AB, som er et holdingselskab og enejer af Phadia Holding AB (»Phadia«, Sverige), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Thermo Fisher: laboratorie- og biovidenskabsinstrumenter og tilsvarende produkter, inkl. systemer til in vitro-diagnosticering
- Phadia: systemer til behandling af immundiagnostiske blodprøver til støtte for klinisk (in vitro) diagnose og håndtering af allergi- og autoimmunsygdomme.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6293 — Thermo Fisher/Phadia sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til adressen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

V Øvrige meddelelser

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

Europa-Kommissionen

2011/C 213/09	Indkaldelse af forslag og meddelelse om en pris under arbejdsprogrammerne for 2011 og 2012 under det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration	24
---------------	---	----

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2011/C 213/10	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6287 — Bain Capital/Oaktree/International Market Centers JV) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	27
2011/C 213/11	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6293 — Thermo Fisher/Phadia) ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA